

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณพี่น้องเพศชายและมีความรักทางจิตต่อกันและกัน หากลูกต้องการกลับมาสาโตประธานอย่าได้จ้องจับผิดผู้ใด
- คำถาม:** บนพื้นฐานใดที่ลูกสามารถประกาศสิทธิในมรดกหลายล้านเท่าจากพ่อ?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกหลายล้านเท่าจากพ่อคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลืมทุกสิ่งนอกจากพ่อ อย่าสูญเสียเวลาของลูกในสิ่งต่างๆ เช่น คนนั้นคนนี้เป็นเช่นนั้น คนนั้นคนนั้นทำเช่นนั้น จุดหมายปลายทางนั้นสูงมากดังนั้นเก็บเป้าหมายของการกลับมาสาโตประธานเสมอ ฝ่าแต่เกาะเกี่ยวอยู่กับพ่อด้วยความรัก ตรวจสอบตนเองอย่างต่อเนื่องในระดับที่ละเอียดอ่อนและลูกจะสามารถประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่ของลูก

โอม ซานติ ลูกผู้ที่กำลังนั่งที่นี้ในเวลาี่รู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังทำให้ลูกสาโตประธานอีกครั้ง วิธีการหลักที่พอบอกลูกคือการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณพี่น้องเพศชาย คำสอนหลักที่ลูกได้รับคือการมีความรักทางจิตอย่างมากมายต่อกันและกัน ลูกเคยมีความรักทางจิตแต่ลูกไม่มีสิ่งนั้นอีกต่อไปแล้ว เรื่องของความรักไม่ได้เกิดขึ้นในโลกที่ไม่มีตัวตน ดังนั้นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาและให้คำสอนว่า ลูกขณะที่พูดว่า “วันนี้, วันพรุ่งนี้” เวลาผ่านไป วัน, เดือนและปีก็ผ่านไป พ่อได้บอกลูกแล้วว่าลูกเคยเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ใครทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น? พ่อ พ่อได้อธิบายด้วยเช่นกันว่าลูกลงมาอย่างไร เวลาได้ผ่านไปเมื่อลูกลงค้อยๆลงมาจากข้างบนที่ละนิด วันนั้นได้ผ่านไป เดือนนั้นได้ผ่านไป ปีได้ผ่านไป และระยะเวลาผ่านไป ลูกเข้าใจว่าลูกเคยสาโตประธานในตอนเริ่มต้น ลูกมีความรักอย่างมากต่อกันและกัน พ่อได้ให้คำสอนแก่ลูกพี่น้องเพศชายทั้งหมด ลูกซึ่งเป็นพี่น้องกันควรจะมีความรักต่อกันและกันอย่างมาก พ่อคือพ่อของลูก พ่อดูแลลูกด้วยความรักอย่างมาก พ่อทำให้ลูกสาโตประธานจากตาโมประธาน เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการกลับมาสาโตประธาน ลูกเข้าใจว่ายิ่งลูกกลับมาสาโตประธานมากเท่าไรลูกก็จะยิ่งมีประสบการณ์ของความสุขมากเท่านั้น ลูกเคยสาโตประธาน ลูกพี่น้องเพศชายเคยมีชีวิตอยู่ด้วยกันด้วยความรักอย่างมาก เวลาี่ลูกได้รับรู้จากพ่อว่าเมื่อเป็นเทพลูกเคยมีความรักต่อกันและกันเป็นอย่างมาก มีมีการยกย่องเป็นอย่างมากต่อเทพเหล่านั้นและสวรรค์ของพวกเขา ลูกเคยเป็นชาวสวรรค์เช่นกันแล้วขณะที่พูดว่า “วันนี้และวันพรุ่งนี้” ลูกก็ลงมาเรื่อยๆจากวันที่หนึ่งจนกระทั่งถึงวันนี้ ในเวลาี่มีอีกไม่กี่ปีเท่านั้นที่เหลืออยู่จาก 5000 ปี สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกได้เล่นบทบาทของลูกตั้งแต่ตอนเริ่มต้นอย่างไร ในเวลาี่เนื่องจากสำนักที่เป็นร่างจึงไม่มีความรักนั้นต่อกันและกัน ลูกเฝ้าแต่มองเห็นข้อบกพร่องของกันและกันว่า คนนั้นคนนี้เป็นเช่นนั้น เมื่อลูกเคยมีสำนักเป็นดวงวิญญาณลูกไม่เคยจับผิดกันและกัน ลูกมีความรักอย่างมากต่อกันและกัน ในเวลาี่ลูกต้องซึมซับสภาพเดียวกันนั้นอีกครั้ง ที่นี้ลูกมองดูกันและกันด้วยสายตาเช่นนั้นที่ลูกเริ่มที่จะต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งในบันดาลูกเอง สิ่งนี้จะสิ้นสุดลงได้อย่างไร? พ่ออธิบายว่า ลูกๆเคยเป็นเทพที่สาโตประธานที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วขณะที่ตกลงมาที่ละนิดลูกก็กลับมาตาโมประธาน ลูกเคยอ่อนหวานมาก เวลาี่ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานเช่นนั้นอีกครั้ง ลูกเคยเป็นผู้ประทานความสุขและเวลาี่ได้กลายเป็นผู้ประทานความทุกข์ ในอาณาจักรของราวันลูกเริ่มใช้ดาบของตัณหาราคะและเป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกัน ลูกไม่ได้ใช้ดาบของตัณหาราคะเมื่อลูกเคยสาโตประธาน กิเลสทั้งห้านี้คือศัตรูของลูก นี่คือนโลกที่มีกิเลส ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าอาณาจักรของรามหมายถึงอะไรและอาณาจักรของราวันหมายถึงอะไร ขณะที่พูดว่า “วันนี้และวันพรุ่งนี้” ยุคทอง ยุคเงิน ยุคทองแดงก็ได้มาถึงจุดสิ้นสุด แม้กระทั่งยุคเหล็กก็กำลังจะสิ้นสุดลงในเวลาี่ ลูกได้กลับมาตาโมประธานจากสาโตประธาน ความสุขทางจิตของลูกหายไปและช่วงชีวิตของลูกกลับมาสั้นด้วยเช่นกัน ในเวลาี่พอมมาแล้วดังนั้นพ่อจะทำให้ลูกสาโตประธานอีกครั้งอย่างแน่นอน เป็นลูกที่ร้องเรียกหาว่า โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! พ่ออธิบายว่า พ่อมามาก 5000 ปี ในยุคบรรจบพบกัน ในเวลาี่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ยิ่งลูกจดจำพ่อกว่าเท่าไรข้อบกพร่องของลูกก็จะถูกขจัดออกไปอย่างต่อเนื่องมากเท่านั้น เมื่อลูกเคยสาโตประธานลูกไม่มีข้อบกพร่องในตัวลูก ลูกเคยเรียกตนเองว่าเทพ ในเวลาี่ข้อบกพร่องเหล่านั้นจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไร เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาไร้ความสงบ เวลาี่ลูกต้องตรวจสอบตนเองว่าเหตุใดลูกจึงกลับมาไร้ความสงบ เมื่อลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องเพศชาย ลูกจะมีความรักต่อกันและกันอย่างมาก ในเวลาี่พ่อเดียวกันได้มาแล้ว ท่านพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณเป็นพี่น้องเพศชาย มีความรักต่อกันและกัน ด้วยการเข้ามาสู่สำนักที่เป็นร่างลูกจึงจับผิดกันและกัน พ่อพูดว่า ทำความเพียรพยายามของลูกเองเพื่อที่จะประกาศสิทธิในสถานะภาพที่สูง ลูกเข้าใจ

ว่าพ่อทำให้ลูกเต็มเปี่ยมอย่างสมบูรณ์ด้วยการให้มรดกเช่นนั้นแก่ลูก พ่อได้มาแล้วในเวลานี้ดังนั้นเหตุใดเราจึงไม่ทำตาม การกำหนดของท่านและประกาศสิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มที่อีกครั้ง? เรากลายเป็นเทพแล้วเราสามารถใช้ 84 ชาติเกิด ลูกที่สุด แสนหวานเคยไม่สิ้นคลอนอย่างยิ่ง ไม่มีความขัดแย้งใดในบันดาลูกและลูกก็ไม่ได้ประณามผู้ใด ในเวลานี้มีความอ่อนแอ อย่างใดอย่างหนึ่งและดังนั้นความอ่อนแอนี้ต้องถูกขจัดออกไป เราทั้งหมดคือพี่น้อง ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ควร มีความใส่ใจเดียวเท่านั้นที่จะกลับมาสาโตประธาน คนนั้นคนนี้เป็นเช่นนี้ คนนั้นคนนี้ทำสิ่งนั้นเวลานี้ลืมสิ่งเช่นนั้นให้ ทั้งหมด พ่อพูดว่า วางสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เวลานี้เพียรพยายามที่จะกลับมาสาโต ประธาน ด้วยการกลับมาสำนึกที่เป็นร่างเท่านั้นที่ลูกมองเห็นข้อบกพร่องในผู้อื่น พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และจดจำพ่อมองเห็นและกันอย่างเป็นพี่น้องและลูกจะเห็นแต่คุณธรรมเท่านั้น เพียรพยายามที่จะคลายผู้อื่นให้กลับมาเต็ม ไปด้วยคุณธรรม หากใครทำสิ่งใดผิดก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าบุคคลนั้นตาโหมหรือโง่ประธานและดังนั้นพฤติกรรมของเขาจะ เป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอน พ่อมีคุณธรรมมากที่สุด ดังนั้นชิมชั้บคุณธรรมทั้งหมดจากพ่อและละทิ้งสิ่งอื่นทั้งหมด ละทิ้งข้อ บกพร่องและชิมชั้บคุณธรรม พ่อทำให้ลูกเต็มไปด้วยคุณธรรมอย่างยิ่ง พ่อพูดว่า ลูกต้องกลับมาเต็มไปด้วยคุณธรรม เหมือนกับพ่อ พ่อคือผู้ประทานความสุข เราต้องกลายเป็นผู้ประทานความสุขด้วยเช่นกัน ลูกควรมีความใส่ใจเดียวที่จะ กลับมาสาโตประธาน อย่ารับฟังสิ่งอื่นใดหรือประณามผู้ใด ทุกคนมีความอ่อนแออย่างใดอย่างหนึ่ง ข้อบกพร่องเป็นเช่น นั้นที่ตัวลูกเองไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านั้น ผู้อื่นเข้าใจว่าผู้นั้นมีข้อบกพร่องในขณะที่ผู้นั้นพิจารณาว่าตนเองดีมาก อย่างไม่รู้ก็ตามในประเด็นใดประเด็นหนึ่งคำพูดที่ผิดก็ออกมาจากผู้หนึ่ง สิ่งเช่นนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในสภาพที่สาโตประธาน ที่นี้ ลูกมีข้อบกพร่องแต่เนื่องจากการไม่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกพิจารณาว่าตนเองฉลาด พ่อพูดว่า พ่อคือผู้ฉลาดที่สุด พ่อมาเพื่อให้ ลูกทั้งหมดฉลาดและอ่อนหวานที่สุด จงละทิ้งข้อบกพร่อง ฯลฯ ทั้งหมดของลูก จับชีพจรของลูกเองและดูว่า นั้นจดจำพ่อ ทางจิตที่สุดแสนหวานด้วยความรักมากเท่าใด ลูกเข้าใจประเด็นเหล่านี้มากเท่าใดและลูกอธิบายประเด็นเหล่านี้ให้แก่ผู้ อื่นมากเท่าใด ไม่มีประโยชน์ใดเลยในการกลับมาสำนึกที่เป็นร่าง สิ่งหลักที่จะอธิบายคือโลกนั้นตาโหมประธานในเวลานี้ เมื่อโลกเคยสาโตประธานเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ เวลานี้ลูกใช้ 84 ชาติเกิดและกลับมาตาโหมประธาน เวลานี้ลูก ต้องกลับมาสาโตประธานอีกครั้ง เป็นชาวบาร์ดที่กลับมาตาโหมประธานและเพียงพวกเขาด้วยเช่นกันที่จะกลับมาสาโต ประธานอีกครั้ง ไม่มีใครอื่นสามารถเรียกได้ว่าสาโตประธาน ไม่มีศาสนาอื่นใดในยุคทอง พ่อพูดว่าลูกได้กลับมาสาโต ประธานจากตาโหมประธานนับครั้งไม่ถ้วน และเวลานี้ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนั้นอีกครั้ง ทำตามศรัทธาและจดจำพ่อ นี่คือการ ใส่ใจเดียวที่ลูกต้องมี มีภาระของบาปอย่างไรใหญ่หลวงบนศีรษะของลูก พ่อได้ปลุกลูกให้ตื่นขึ้นมาในเวลานี้ ผู้เลื่อมใส ศรัทธาไปเบื้องหน้าของเทพและพูดว่า “เรามีกิเลส” เพราะเทพมีแรงดึงดูดของความบริสุทธิ์นั้น เหตุนี้เองผู้คนจึงไปอยู่ เบื้องหน้าของเหล่าเทพนั้นและพูดสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามพวกเขาลืมสิ่งนี้เมื่อพวกเขาไปบ้าน เมื่อพวกเขาไปอยู่เบื้องหน้าเหล่า เทพพวกเขารู้สึกระอาต่อตนเองแต่พวกเขาลืมความระอา นั้นเมื่อพวกเขากลับบ้าน พวกเขาไม่แม้กระทั่งคิดว่าใครทำให้ พวกเขาเป็นเช่นนั้น เวลานี้พ่อพูดว่า หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นเทพลูกต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างแน่นอน ลูกต้องทำตาม ศรัทธา พ่อพูดว่าก่อนอื่นลูกต้องทำให้ตนเองสาโตประธาน ดังนั้นจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและอย่าซุบซิบนินทา เพียงแต่มีความใส่ใจเดียวว่าลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้ พ่อพูดว่า ลูกเคยเป็นผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป แล้วลูกไปที่ใด เรื่องราวของ 84 ชาติเกิดของผู้ที่ลูกเขียนขึ้น เวลานี้เราต้องกลายเป็นเช่นนี้ เราต้องสร้างสมคุณธรรมที่ สูงส่ง พิจารณากันและกันว่าเป็นพี่น้องชายและจดจำพ่อ ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ สิ่งนี้ควรเข้าไปใน สติปัญญาของลูกว่าผู้คนยังคงสรรเสริญและประณามพระเจ้าต่อไป ในความเป็นจริงไม่มีคำสรรเสริญเลยแม้แต่คำประณาม เท่านั้น ในด้านหนึ่งพวกเขาสรรเสริญท่านและในอีกด้านหนึ่งพวกเขาประณามท่านเพราะพวกเขาไม่รู้จักท่าน ในด้าน หนึ่งพวกเขาสรรเสริญพ่อและในอีกด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ด้วยการพูดว่าพระเจ้า อยู่ในก้อนกรวดและก้อนหินพวกเขาจึงหันห่างไปจากพระเจ้า ในเวลาของการทำลายล้างสติปัญญาที่หันห่างไปจาก พระเจ้านั้นจะนำไปสู่การทำลายล้างในขณะที่สติปัญญาที่มีความรักต่อพระเจ้าและอยู่เบื้องหน้าพระเจ้าเป็นการส่วนตัวจะ นำไปสู่ชัยชนะ เพียรพยายามที่จะจดจำพ่อมากเท่าที่จะเป็นไปได้ ก่อนหน้านั้นลูกเคยจดจำพ่อแต่การจดจำระลึกถึงนั้นมี สิ่งเจือปนเพราะลูกจดจำผู้คนมากมาย เวลานี้พ่อพูดว่า คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน เพียงแต่จดจำพ่อผู้ เดียว มีภาพลักษณ์นับไม่ถ้วนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาที่ลูกได้จดจำด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกต้องกลับมาสาโต ประธานอีกครั้ง ลูกไม่จำเป็นต้องมีการจดจำระลึกถึงที่นั่นเพราะหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาไม่ได้คงอยู่ที่นั่น พ่อพูด ว่า เพียงแต่ใส่ใจว่าลูกจะกลับมาสาโตประธานอย่างไร เวลานี้ลูกได้รับความรู้ว่าวจรโลกหมุนไปอย่างไรจึงเป็นสิ่งที่ ง่ายตาย อัศจรรย์ หากลูกคนไหนไม่สามารถอธิบายสิ่งนี้ได้อย่างน้อยสติปัญญาของลูกก็สามารถเข้าใจได้ว่าลูกกลับมาตาโหม ประธานจากสาโตประธานอย่างไรและเวลานี้ลูกต้องกลับมาสาโตประธานอีกครั้งอย่างแน่นอน หากบางคนไม่สามารถพูด ได้ก็กล่าวได้ว่าเป็นโชคและชะตากรรมของเขาเช่นนั้น พ่อได้แสดงให้เห็นวิธีที่ง่ายตายมาก เป็นสิ่งที่ง่ายตายที่จะอธิบาย

ด้วยการใช้เข็มตราสัญลักษณ์ สิ่งนี้แสดงถึงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด จากท่านที่เราได้รับมรดกของเรา พ่อจะสร้างสวรรค์และอย่างแน่นอน และพ่อจะสร้างสวรรค์ที่นี้อย่างแน่นอน การเกิดของชีวาหมายถึงการเกิดของสวรรค์และเหล่าเทพคงอยู่ในสวรรค์ ดังนั้นพวกเขากลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร? พวกเขากลายเป็นเทพด้วยการศึกษาในยุคนั้นที่มึลึมคลที่สุด ในเวลานี้ลูกได้รับความเข้าใจแล้วดังนั้นลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่น นี่คือความรู้ที่ง่ายดาย โยคะที่ง่ายดาย และมรดกที่ง่ายดายของลูกเช่นกัน อย่างไรก็ตามมีบางคนที่นี่ที่ประกาศสิทธิ์ในมรดกที่มีค่าแค่หนึ่งสตางค์ ในขณะที่บางคนประกาศสิทธิ์ในมรดกที่มีค่าหลายล้าน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับว่าลูกศึกษาเล่าเรียนมากเท่าใด ลืมทุกสิ่งอื่นด้วยการคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง คนนั้นคนนี้เป็นอย่างไร อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกในสิ่งนี้ จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก มายาสร้างอุปสรรคในการกลับมาสาโตประธานของลูก ไม่มีอุปสรรคใดในการศึกษาความรู้นี้ บาบารู้ว่า ตรวจสอบตนเองและดูว่าลูกมีความรักมากเท่าใด ความรักของลูกควรเป็นเช่นนั้นที่ลูกเกาะเกี่ยวอยู่กับพ่อ คือพ่อที่กำลังสอนลูกไม่ใช่ดวงวิญญาณของผู้ที่กำลังสอนลูก เขากำลังศึกษาเล่าเรียนด้วยเช่นกัน “بابา ท่านกำลังทำให้ฉันรู้คิดอย่างมาก! ท่านคือผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดและเป็นท่านที่ทำให้ฉันสูงส่งอย่างยิ่งในโลกมนุษย์นี้” ลูกควรสรรเสริญبابาในลักษณะนี้อยู่ภายใน “بابาท่านแสดงความรักที่ศรัทธาเช่นนั้น!” พ่อพูดว่า ลูกมาและประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกอีกครั้ง จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอด้วยความสุข ลูกต้องถามตนเองว่า ฉันจดจำبابามากเท่าใด? มีคำกล่าวว่า ไม่มีอาหารบำรุงกำลังใดเป็นเช่นความสุข มีความสุขของการพบพ่อ อย่างไรก็ตามลูกบางคนก็ไม่สามารถคงความสุขนั้นอยู่ภายในได้ มิฉะนั้นจิตสำนึกก็จะบอกว่าควรมีความสุขอย่างมาก เราจะกลายเป็นราชาด้วยการศึกษานี้ เราคือลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บาบาส่งกำลังสอนพวกเรา บาบามีความเมตตาอย่างมาก! ดูซิว่าท่านนั่งที่นี่และอธิบายประเด็นใหม่ๆให้แก่ลูกอย่างไร เวลานี้มีประเด็นใหม่ๆมากมายในสติปัญญาของลูกซึ่งไม่มีอยู่ในสติปัญญาของใครอื่น อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บ๊พ

ดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ซึมซับสภาพของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณและกลายเป็นผู้ประทานความสุข อย่าได้จ้องจับผิดผู้ใด มีชีวิตอยู่ด้วยกันด้วยความรักอย่างมากและอย่าได้มีความขัดแย้งเกี่ยวกับความคิดเห็นใดๆ
2. ละทิ้งทุกสิ่งและสร้างสมคุณธรรมจากพ่อผู้เดียว เพียงแต่ใส่ใจเกี่ยวกับการกลับมาสาโตประธาน อย่าได้รับฟังการประณามของผู้ใดและไม่ประณามผู้ใดด้วยตัวลูกเอง อย่าคิดว่าตนเองฉลาดเกินไป

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ทำการทดลอง โดยการทดลองกับพลังของความรู้และโยคะบนพื้นฐานของแสง เช่นที่มีการทดลองทางวิทยาศาสตร์มากมายในทางปฏิบัติที่แสดงให้เห็นแสงของธรรมชาติ ในทำนองเดียวกัน ลูกสามารถทดลองกับแสงที่ไม่สูญสลายของพระเจ้า แสงของสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และแสงของสภาพที่มีพลังของความรู้และโยคะในทางปฏิบัติของลูก หากสภาพและรูปของลูกเป็นแสงและเบาสบายแล้วลูกจะได้รับความสำเร็จอย่างง่ายดายในการทดลองของลูก เมื่อแต่ละคนเริ่มทดลองกับตัวเอง ชุมมุนของดวงวิญญาณที่มีพลังผู้ที่ทดลองจะถูกร่างขึ้นมา

คติพจน์: คติพจน์: ผู้ที่จับสั้นร่องรอยและลูกหลานของอุปสรรคทั้งหมด คือผู้ทำลายอุปสรรค

*** โอม ขานติ ***